

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้คือ

3.1 การเก็บข้อมูล

3.1.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยคืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน สำหรับการเลือกตัวแทนของอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ผู้วิจัยจะจงเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นอาจารย์จาก 2 คณะคือคณะมนุษยศาสตร์ ในสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และ คณะสังคมศาสตร์ในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการข้อมูลในการป็นภาษาในสาขาที่ไม่ใช่สาขาทางวิทยาศาสตร์

ผู้วิจัยมีเหตุผลที่เลือก 3 สาขาดังกล่าวให้เป็นตัวแทนทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และไม่ใช้กลุ่มอาจารย์ในสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์เป็นกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์จะมีการป็นภาษาอังกฤษในภาษาไทยโดยใช้ศัพท์เทคนิคในเนื้อหาวิชาทางวิทยาศาสตร์มาก อีกทั้งผู้วิจัยไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยจึงเลือกสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์และภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้วิจัยมีความรู้พื้นฐานในสองสาขาวิชานี้ อีกทั้งอาจารย์และนิสิตมีการสัมผัสกับภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลาจากหนังสือที่ใช้เรียนและจากการบรรยายของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งมักสอดแทรกภาษาอังกฤษเสริมเข้าไปในการบรรยาย ส่วนที่เลือกสาขาวิชาภาษาไทยเพราะเนื่องจากต้องการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของสาขาวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่าจากเนื้อหาวิชาน่าจะมีความแตกต่างในการป็นภาษาก่อนข้างสูง

ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขานั้น ผู้วิจัยเลือกที่จะเป็นอาจารย์ท่านใด โดยกำหนดว่าในทั้ง 3 สาขาวิชาจะต้องได้อาจารย์สาขาวิชาละ 5 ท่าน โดยเลือกจากวิชาเป็นเกณฑ์ สำคัญว่าจะต้องทำการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับรัฐประศาสนศาสตร์ 5 ท่าน ภาษาอังกฤษ 5 ท่าน และวิชาภาษาไทยอีก 5 ท่าน โดยที่ในส่วน of สาขาวิชาภาษาอังกฤษนั้นจะไม่เลือกวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐาน (Foundation English 1,2,3) หรือวิชาที่เป็นวิชาที่อาจารย์จำเป็นต้องสอนและพูดถึง

ชนิดของคำ (part of speech) อย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการวิเคราะห์การปนภาษาในศัพท์ในเนื้อหาวิชาต่างๆไป ไม่ใช่ศัพท์ที่เป็นชนิดของคำซึ่งอาจารย์ในสาขาวิชานี้อาจจะไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงในการใช้การปนภาษาได้ เช่น “คำที่จะมา modify noun ตัวนี้น่าจะเป็นอะไรคะ คุณจะเอา part of speech ตัวใดมาใส่ adjective หรือ adverb หรืออะไรคะ เข้าๆถามอะไรกันคุณไม่รู้หรือว่า part of speech มีอะไรบ้างทั้งนั้นแหละ noun , verb , adjective , adverb และก็ยังมีการ preposition ที่เราเรียกว่าคำบุพบท อะไรเหล่านี้ เข้าตอบครูกันได้หรือยังว่าจะเลือก part of speech ตัวใด” จากตัวอย่างการปนภาษาที่ยกมาจะเห็นได้ว่าการปนภาษาในวิชานี้ล้วนเป็นการปนภาษาที่อาจารย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงที่จะปนภาษาอังกฤษเข้ามาในบริบทภาษาไทยได้ เนื่องจากวิชาเป็นวิชาภาษาอังกฤษคือ โครงสร้างภาษา 1 ซึ่งน่าจะต้องการการปนภาษาอังกฤษในข้อความที่ทำการปนมากกว่าที่จะกล่าวว่า คำนาม คำกริยา คำบุพบท คำคุณศัพท์หรือคำกริยาวิเศษณ์ เนื่องมาจากอาจารย์ต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้และซึมซาบภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ดังนั้นถ้าเราจะนับข้อความที่ปรากฏ ก็จะทำให้เห็นว่าข้อความดังกล่าวนี้ที่ปรากฏขึ้นบ่อยครั้งมาก และปรากฏซ้ำกันโดยจะเป็นชนิดของคำ(part of speech) ทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงเล็งโดยการไม่เก็บข้อความในเนื้อหาวิชาดังกล่าว แต่ไปเก็บในเนื้อหาวิชาที่เป็นภาษาอังกฤษประยุกต์แทน ซึ่งจะได้ข้อความที่ปนภาษาที่เป็นข้อความต่างๆไปไม่ใช่ข้อความที่เกี่ยวกับเนื้อหาทางไวยากรณ์อังกฤษ และในวิชาที่ไม่ได้เป็นวิชาสอนเกี่ยวกับไวยากรณ์โดยตรงเช่นในวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (English for career) หากอาจารย์ใช้ชนิดของคำในการปนภาษาผู้วิจัยก็ถือว่าเป็นข้อความที่ใช้ปนภาษาด้วย เช่น “ถามว่ามันคืออะไร reform ทำให้มันเปลี่ยนแปลง ปฏิรูป constitution constitutional เป็น adjective คือรัฐธรรมนูญ” เป็นต้น เนื่องจากเนื้อหาวิชานี้ อาจารย์ผู้สอนสามารถหลีกเลี่ยงที่จะพูดภาษาไทยได้โดยใช้ข้อความ คำคุณศัพท์ อีกทั้งความถี่ของการปรากฏของข้อความที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ก็มีไม่มากนัก หรือแทบจะไม่ปรากฏเลย จึงจัดว่าเป็นข้อความที่ใช้ปนภาษาได้ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะบันทึกเสียงขณะที่อาจารย์ทำการสอนและสัมภาษณ์ทัศนคติที่มีต่อการปนภาษาของอาจารย์แต่ละท่านที่ได้ทำการบันทึกเสียงมาในภายหลัง โดยแต่ละกลุ่มตัวอย่างใช้ประชากรสาขาวิชาละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 15 คนใน 3 สาขาวิชา

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1.2.1 เครื่องบันทึกเสียงขนาดเล็ก มีไมโครโฟนในตัว ซึ่งมีคุณภาพในการบันทึกเสียงดีพอสมควร

3.1.2.2 แถบบันทึกเสียงขนาด C 60 ด้านหนึ่งมีความยาว 30 นาที

3.1.2.3 สมุดบันทึกและปากกาในการสัมภาษณ์ทัศนคติของกลุ่มอาจารย์ทั้ง 3 สาขาวิชา

3.1.3 การเตรียมตัวก่อนออกเก็บข้อมูล

3.1.3.1 ติดต่อบริษัทประสานงานขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับนิสิตในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ และสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เหตุผลที่ผู้วิจัยให้นิสิตบันทึกเทปไว้เพราะผู้วิจัยไม่ต้องการให้ผู้ถูกวิจัยเข้าใจว่าเป็นการบันทึกเสียงเพื่อทำการวิจัย ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นธรรมชาติและมีคุณภาพเช่นเดียวกับขณะทำการสอนปกติ

3.1.3.2 เตรียมอุปกรณ์การบันทึกเสียง และคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ทัศนคติของอาจารย์ทั้ง 3 สาขา

3.1.4 การบันทึกเสียงและการสัมภาษณ์

3.1.4.1 การบันทึกเสียง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงอาจารย์ทั้ง 3 สาขาวิชา จำนวน 15 คน คนละ 30 นาทีโดยบันทึกตั้งแต่เริ่มทำการสอน แต่ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้คำในเทปส่วนที่เป็น 15 นาทีหลัง ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ในส่วนที่เป็นการปนภาษาของเนื้อหาวิชาที่แต่ละกลุ่มอาจารย์ทำการสอน อีกทั้งหลีกเลี่ยงการอ้อมกบในช่วงแรกของชั่วโมง ในการบันทึกเสียงครั้งนี้ผู้ถูกบันทึกเสียงทุกท่านไม่ทราบว่ามีการบันทึกเสียงเพื่อทำการวิจัยเรื่องการปนภาษา ทราบเพียงแต่ว่าเป็นการบันทึกเสียงเพื่อประกอบการทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน (เมื่อการบันทึกเสียงเสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยก็ได้แจ้งให้อาจารย์ทุกท่านทราบและขออนุญาตเพื่อทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการปนภาษา) ในการบันทึกเสียงผู้วิจัยขอร้องให้นิสิตนำเครื่องบันทึกเสียงไปบันทึก โดยนั่งเรียนในแถวหน้าของชั้นเรียนเพื่อความคมชัดและสมบูรณ์ของข้อมูล อีกทั้งนักศึกษาส่วนใหญ่นิยมการบันทึกเทปในห้องเรียน เพราะเกรงว่าจะจดไม่ทันที่อาจารย์สอน ดังนั้นเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับความขาดตกบกพร่องของข้อมูล ผู้วิจัยก็สามารถขอเทปจากนิสิตผู้อื่นได้ ดังนั้นการเก็บข้อมูลในส่วนนี้จึงดำเนินไปได้ด้วยดี

3.1.4.2 การสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลในส่วนของทัศนคติที่มีต่อการปนภาษานั้นผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลลงในสมุดที่เตรียมไป เนื่องจากผู้ถูกสัมภาษณ์บางท่านไม่ต้องการให้ใช้เครื่องบันทึกเสียง โดยเกรงว่าจะมีผลกระทบในภายหลัง ผู้วิจัยจึงอธิบายให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทราบว่าในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น จะไม่มีผลกระทบใดๆเกิดขึ้นต่อผู้ถูกสัมภาษณ์ในภายหลังอย่างแน่นอน ดังนั้นเพื่อเป็นการประนีประนอมต่อทั้งสองฝ่าย ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนจากการใช้เครื่องบันทึกเสียงเป็นการจดบันทึกข้อความขณะสัมภาษณ์ ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีคือผู้ถูกสัมภาษณ์จะให้สัมภาษณ์อย่างไม่เรวนัก ทำให้ผู้วิจัยจดบันทึกข้อความได้ครบถ้วนตามต้องการ

3.1.4.3 วิธีการสัมภาษณ์ ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการปนภาษา ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์โดยการพูดคุยกับผู้ถูกสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ในสังคมไทยปัจจุบัน พร้อมทั้งยกตัวอย่างจากคำพูดหรือข้อเขียนต่างๆ ไปที่เราพบเห็นได้บ่อยๆ เช่น “เดี๋ยวไปซื้อปิ้งกันดีกว่า” หรือ “เขย่าวงการสาวไฮโซแก่ผ้าถ่านู้ด” ซึ่งใช้คำว่า ซื้อปิ้ง แทนคำว่า “ไปซื้อของ” คำว่า ไฮโซ แทนคำว่า “สังคมชั้นสูง” คำว่า นู้ด แทนคำว่า “เปลือย” หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงโยนมาสู่สังคมมหาวิทยาลัย ซึ่งมีการใช้การปนภาษากันอย่างแพร่หลายเช่นกัน เช่นการพูดว่า “หมดกำหนด drop-add หรือยัง” “เอา answer sheet วางบนโต๊ะแล้วออกไปได้เลย” เมื่อผู้วิจัยอธิบายจบแล้วและคิดว่าผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ผู้วิจัยจึงถามผู้ถูกสัมภาษณ์ว่า

“อาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการปนภาษา และคิดว่าอาจารย์พูดปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในการเรียนการสอนบ้างหรือไม่”

เมื่อผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบ ผู้วิจัยก็จะจดบันทึกลงในสมุดที่เตรียมไปด้วย เพื่อนำมาวิเคราะห์ว่าทัศนคติที่มีต่อการปนภาษา มีความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับพฤติกรรมในการสอน เพื่อตอบคำถามที่สนใจต่อไป

3.1.5 ปัญหาที่พบในการเก็บข้อมูล

3.1.5.1 ในช่วงแรกที่ทำกรเก็บข้อมูล ผู้วิจัยยังไม่ได้กำหนดว่าในสาขาวิชาภาษาอังกฤษจะเก็บข้อมูลในวิชาประเภทใดบ้าง จึงได้บันทึกเทปในวิชาพื้นฐานและวิชาที่เป็นการเรียนการสอนประเภทไวยากรณ์อังกฤษ เช่น Structure I, Reading II ซึ่งเกิดปัญหากับผู้วิจัยคือเมื่อถอดเทปจะพบว่าคำที่อาจารย์ใช้ในการเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้ในการสอนนั้นจะเป็นการใช้ชนิดของคำแทบทั้งหมด หรือในวิชา Reading I ก็จะเป็นการอ่านข้อความแทบทั้งชั่วโมง จึงทำให้เสียเวลาในช่วงนี้ไปมาก

3.1.5.2 ผู้วิจัยพบปัญหาในการติดต่อประสานงานกับนิสิตที่ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้ช่วยบันทึกเสียงในขณะที่อาจารย์ทำการสอน เนื่องจากนิสิตบางคนกลัวอาจารย์จะทราบหรือไม่เข้าใจว่าผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ใด แต่โดยส่วนรวมแล้วเป็นไปได้ด้วยดี

3.1.5.3 ความล่าช้าและการเสียเวลาที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิด เนื่องจากเหตุผลคือ

- (1) บางครั้งอาจารย์งดสอนหรือติตธุระโดยไม่ได้แจ้งให้นิสิตทราบล่วงหน้า
- (2) นิสิตไม่เข้าใจในระบบของเทปบันทึกเสียง ทำให้เกิดปุ่มผิดหรือไม่ได้กดปุ่มบันทึกเสียง
- (3) บางครั้งมีเสียงรบกวนและเสียงแทรกมาก ทำให้ครั้งต้องทำการบันทึกใหม่

3.1.5.4 การติดต่อประสานงาน ในการติดต่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ทัศนคติกับอาจารย์แต่ละท่านใช้เวลานาน เนื่องจากเวลาว่างของอาจารย์มีไม่มากนัก

3.2 การจัดระเบียบข้อมูล

การจัดระเบียบข้อมูล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ผู้วิจัยถอดเทปจากการสอนได้ครบทั้ง 15 ท่านแล้วจึงนำมารวมเป็น 3 กลุ่ม คือ รัฐ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์รวมทั้ง 5 ท่านในแต่ละสาขาวิชาเพื่อทำการเปรียบเทียบข้ามกลุ่มต่อไป

3.2.2 ในการถอดเสียงเป็นตัวอักษร ผู้วิจัยจะเขียนเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษในส่วนที่มีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย เช่น “ระบบต่างๆต้อง suitable การจัดสรรเงินและ timing ที่ต้องไปด้วยกันกับการพัฒนา” ยกเว้นในบางข้อความที่การออกเสียงในภาษาไทยกลายเป็นไทยมากจนต่างกันมากจากภาษาอังกฤษ ก็จะเขียนเป็นภาษาไทยและวงเล็บข้อความภาษาอังกฤษไว้ข้างหลังข้อความภาษาไทยเช่น เซ็น (sign) หรือคำว่า ทิว (tutorial) ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและป้องกันความไม่สม่ำเสมอในการสะกดข้อความภาษาไทยซึ่งปรากฏเป็นภาษาอังกฤษในการปนภาษาของแต่ละท่าน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การออกเสียงจะเป็นการออกเสียงสำเนียงอังกฤษเพราะการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่วิเคราะห์ลักษณะทางเสียง ในการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทยของอาจารย์แต่ละคน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการถอดเสียงแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลในแต่ละสาขาวิชามานับจำนวนที่มีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ข้อความที่ปนอาจเป็นคำ วลีหรือประโยคก็ได้ ข้อความที่ปน 1 ข้อความจะนับเป็น 1 คะแนน ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มีขั้นตอนดังนี้คือ

3.3.1 แยกข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปตามสาขาวิชา

3.3.2 จัดเส้นใต้ข้อความภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทย

3.3.3 นับจำนวนข้อความทั้งหมดที่ได้จากการถอดเทปเพื่อใช้ในการคำนวณอัตราส่วนร้อยละของการปนภาษาในแต่ละสาขาวิชา ข้อความในที่นี้อาจเป็นคำ วลี หรือประโยค ซึ่งมีตัวอย่างดังนี้

คำ - ได้แก่ ข้อความที่เป็นคำเดี่ยว (single word) ที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการปนภาษา เช่น “ส่วนเรื่องที่ครูให้ทำ ดูจากการที่ไป survey แล้วมาแบ่งกลุ่ม...” ผู้วิจัยนับข้อความ survey เป็น 1 คะแนน

วลี - ได้แก่ ข้อความที่ประกอบด้วยคำมากกว่า 1 คำ เช่นกริยาวลี find out ในประโยค “คุณต้อง find out ให้ได้ว่ามันคืออะไร” หรือ make sense ใน “เราจะใช้อะไรที่ดีกว่าและ make sense กว่า” นามวลีเช่น extract four ในประโยค productive expenditure และ unproductive expenditure “...เก็บคะแนนไปด้วย extract four พยายามทำเวลา...” หรือ “อันแรกก็คือ productive expenditure อันที่สองก็คือ unproductive expenditure” เป็นต้น

ประโยค- ได้แก่ข้อความสมบูรณ์ส่วนใหญ่ประกอบด้วยประธาน กริยาและกรรม เช่น Can you guess? หรือคำกริยาร่วมกับส่วนเติมเต็มโดยละประธาน เช่น “เริ่มเลยนะคะ Close your book อย่าดูเพื่อน Don't cheat นะคะ” และรูปย่อของประโยคคำถามเช่น “ใช่ค่ะ เอริโอเบีย You see” ซึ่งข้อความ You see ผู้ปนภาษาขึ้นเสียงสูงท้ายข้อความทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ว่าเป็นรูปย่อของประโยคคำถาม Do you see? เป็นต้น

ผู้วิจัยจะนับแต่ละข้อความ ไม่ว่าจะระดับใดเป็นการปน 1 ครั้ง โดยถือว่า 1 ครั้งเท่ากับ 1 คะแนน

3.3.4 นับความถี่ของการปรากฏของข้อความภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทยในแต่ละกลุ่ม โดยนับ 1 คะแนนต่อ 1 ข้อความที่ปรากฏ

3.3.5 รวมจำนวนครั้งของการปรากฏของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยทั้ง 3 กลุ่มแล้ว เปรียบเทียบความถี่ที่ปรากฏในแต่ละกลุ่มว่าต่างกันมากน้อย อย่างไร (โดยไม่คำนึงถึงตัวแปรที่ระดับอายุ เพศ การศึกษา แวดวงภาษา สถานที่จบการศึกษา) โดยวิธีคำนวณค่าร้อยละของการปรากฏของข้อความภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทย เพื่อดูความถี่ของทั้ง 3 กลุ่ม

3.3.6 คำนวณค่าร้อยละของการปนภาษาที่ปรากฏในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

N

เมื่อ n แทนจำนวนข้อความที่พูดปนภาษา

N แทนจำนวนข้อความทั้งหมดในการสอนใน 15

นาทีหลังจากที่บันทึกไปแล้วใน 15 นาทีแรกของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

3.3.7 วิเคราะห์รูปแบบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ของกลุ่มอาจารย์ทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะวิเคราะห์ออกเป็น 2 ลักษณะ

(1) วิเคราะห์โดยศึกษาชนิดของคำเป็นหลักว่าการปนภาษา ของแต่ละกลุ่มนั้น

มีการปนภาษาโดยการใช้คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม หรือชนิดของคำอื่นๆ
อย่างไร มากน้อยต่างกันอย่างไร และนำมาคำนวณว่ามีการใช้ชนิดต่างๆของ
คำ คิดเป็นร้อยละเท่าไรจากข้อความที่ปนภาษาทั้งหมด โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{n \times 100}{N}$$

เมื่อ n แทน ชนิดของคำ
 N แทน จำนวนข้อความที่ปนภาษา

(2) วิเคราะห์โดยศึกษาว่าแต่ละกลุ่มตัวอย่างนั้น ทำการปนภาษาเป็นคำ วลี
หรือเป็นประโยค ในจำนวนที่มากน้อย ต่างกันอย่างไร

3.3.8 วิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ว่ามีความสอดคล้องกับ
ทัศนคติเกี่ยวกับการปนภาษาหรือไม่อย่างไร (ดูการวิเคราะห์ในบทที่ 5)

3.3.9 บันทึกข้อมูลทั้งหมดที่ได้ลงในแผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบความถี่ในการปนภาษา
อังกฤษในภาษาไทย ข้ามกลุ่มสาขาวิชาและในส่วนที่เป็นข้อมูลจากแถบบันทึกเสียง
ทั้งหมดพร้อมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทัศนคติของผู้ถูกวิจัยแต่ละท่าน ผู้วิจัยจะนำเสนอไว้ทั้งหมด
ในภาคผนวก ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอในบทที่ 4-6 ต่อไป